

BEKENDMAKING.

PHILIPPUS GEELHOFF, wonende te Leeuwarden, bij arrest van het Hof van Assises in de Provincie Friesland op den 31 Augustus 1824, tot eene infamante straf veroordeeld zijnde, ter zake van diefstal in eene herberg, waarin hij was ontvangen, — heeft op den 23 April 1834, ter Gratie van het Hoog Geregts-hof te 's Gravenhage doen overbrengen een Request tot Rehabilitatie: — wordende deze Bekendmaking gedaan overeenkomstig art. 625 van het Wetboek van strafvordering.

De Prokureur-Generaal bij het Hoog Geregts-hof te 's Gravenhage.

A. W. PHILIPSE.

DENEMARKEN.

KOPPENHAGEN, den 18 Mei. In de *Allgemeine Zeitung* vindt men thans eenen brief van den 2 dezer, waarin verscheidene valsehe geruchten worden tegengesproken, die wegens gebeurtenissen aan het Deersche Hof, door Duitsehe dagbladen in omloop zijn gebragt. Wij nemen uit dien brief het volgende over, onder bijvoeging, dat het daarin vermelde linesschip *Dronning Maria*, reeds den 6 Mei naar IJsland onder zeil is gegaan.

Het is waar, dat onze algemeene vereerde Koning aanleiding gevonden heeft, om den Prins Frederik, in overeenstemming met den wensch zijns vaders Prins Christiaan, voor eenigen tijd uit deze residentie te verwijderen, en hem het lustslot Jagerspris, zes mijlen van hier in eene bekoorlijke landstreek gelegen, tot verblijfplaats aan te wijzen. Evenzeer is het waar, dat Prins Frederik van zijne beminenswaardige en voortreffelijke gemalin, de Prinses Wilhelmina, dochter des regerenden Konings, op beider uitdrukkelijk verlangen, gescheiden is; en zulks in overeenkomst met onze lands-wetten, voorloopig slechts van tafel en bed, waarop echter gewoonlijk na eenige jaren eene algeheele echtscheiding volgt. Daarentegen is al wat men van een tooneel heeft verhaald, hetwelk tusschen Prins Frederik en zijne gemalin in tegenwoordigheid des Konings en van Prins Christiaan zou zijn voorgevallen, en waarbij de eerste zich aan den geheiligden persoon des Konings vergrepen zoude hebben, ten eenenmale verzonnen. Ofschoon de Prins aan den ons allen zoo dierbaren Koning en aan zijn gevoelig vaderhart menigereden tot ontvrejdenheid heeft gegeven, zoo heeft hij toch voor dien Vorst steeds zeer bijzondere hoogachting doen blijken. De Prins is ook geenszins, zoo als men al verder verhaald heeft, in hechtenis genomen; veelmin naar IJsland verbannen, voor zwakhoofdig verklaard of van de trouwsopvolging uitgesloten geworden. Hij leeft met de personen van zijn hof en een zeer achtenswaardig man, overste-luitenant v. Ewald, die den Prins reeds vroeger op eene reis vergezeld, zeer te vreden en in landelijke rust op het slot Jagerspris, en bezoekt dikwijls met rijtuig te paard, of te voet de omliggende streken. Binnen eenige dagen zal hij eene reeds vroeger beslotene en door hem zelven gewenschte zeereis met het linesschip *Dronning-Maria* doen, en bij die gelegenheid, insgelijks volgen zijn eigen verlangen, het belangwekkende eiland IJsland bezoeken; zullende hij echter van daar reeds in Augustus of September terugkeeren, om een militair bevelhebberschap in Jutland op zich te nemen."

PRUISSEN.

BERLIJN, den 16 Mei. Ons dagblad de *it* een wetenschappelijk bericht mede, volgens hetwelk de magneet naald en de afwijking derzelve eer bij de Chinezen dan bij ons bekend was. Opmerkelijk is het, dat de magneet-steen in het Chineesch dezelf den naam voert als bij de Fransen, namelijk *beminnende*, in het Fransch *aimant*. Een Chinesehe schrijver uit de 9de eeuw zegt, dat dezelve dien naam verkregen heeft: „ dewijl hij het ijzer, als eene moeder hare kinderen, tot zich trekt. — Een andere naam van den magneet in het Chineesch is de leidende steen, in het Engelsch *loadstone*, IJslandsch *leider stein*. In het Sanskritsch en andere Indische talen heet hij de *kussen-de steen*, of aantrekkende steen, en ook onder deze benaming is hij bij de Chinezen bekend. — De Chinezen, bij wie de magneetnaald van ouds bekend is, zijn van meening, dat dezelve naar het Zuiden trekt, en daarom houden zij de Zuidpool voor de voornaamste, en noemen zij dezelve: *de naald die het Zuiden wijst*. In de mythische geschiedenis van China, in 2634 voor Christus, zou die naald reeds bekend zijn geweest, en zou de Keizer *Huang ti* reeds magneet-wagens gebruikt hebben, wagens die het Zuiden aanwezen, en dus de vier hemel streken altijd aantoonden. Zeker is het, dat in 1110 voor Christus de eerste minister des Keizers aan de gezanten van een Vorst, ten Zuiden van Siam, 5 zulke wagens ten geschenke deed, om bij hunne terugkomst te gebruiken. Op deze wagens of rijtuigen was een beeldje van licht hout gemaakt, hetwelk met eene hand steeds naar het Zuiden wees, welke rigting de wagen ook mocht nemen. Sedert dien tijd schijnen die magneet-wagens bij de Keizers steeds in gebruik te zijn gebleven. Prof. *Klaproth* zegt in zijne verhandeling, dat men in 1027 in Chira dusdanige wagens tevens als tijd- of wegmeters gebruikte. Wanneer, namelijk, de wagen één li eene Chinesehe stadium, afgelegd had, sloeg het beeldje op een trom, en wanneer dezelve 10 li afgelegd had, sloeg het tegen een klok. — De eerste magneet-wagen werd in Japan in 658 gebouwd. Wanneer de Chinesen de magneetnaald ontdekten hebben, is niet bekend, doch in hun beroemd woordenboek, dat in het jaar 1212 na Christus voltooid was, wordt de magneet aldus verklaard: „ De naam van een steen, dien men gebruikt, om de naald de rigting naar het Zuiden te geven. — Sedert de 3de eeuw hebben de Chinezen den magneet bij de scheepvaart gebruikt, en wel met eene naald aan een licht hout, dat op het water drijvende is. — De declinatie of afwijking der magneetnaald was ook reeds in 1111 na Christus of wellicht vroeger bij de Chinezen bekend. — Prof. *Klaproth* bewijst ook, dat vele andere uitvindingen in de natuurkunde bij de Chizezen vroeg bekend waren, bij voorbeeld de electriciteit van den berusteen in de 4de eeuw, de invloed van de maan op de eb en vloed, welke reeds in de 9de eeuw door een Chineschen schrijver duidelijk verklaard wordt.

De *Augsb. Allg. Zeitung* berigt het volgende van den 10 Mei: De minister *Acillon* wordt tegen den 21 dezer maand te Berlijn terug verwacht. De courwissel met Weenen en Petersburg is zeer levendig. De inval der Spanjaarden in het Portugesche gebied schijnt daarvan de oorzaak te zijn; men moet met deze handelwijze zeer te onvreden zijn. De blyeenroeping der Cortes is eene zaak van het hoogste gewigt voor Spanje; zij is de eerste openlijke stap der tegenwoordige regering in eenen beslissenden liberalen zin. De Koningin-Regentes verlaat door deze blyeenroeping geheel en al het monarchale beginsel, en zal waarschijnlijk met verloop van tijd het gewigt van dit besluit door de ondervinding leeren kennen. Zij werd van onderscheidene kanten gewaarschuwd, dezen weg niet in te slaan; indien de Mogendheden eenen waarborg gehad hadden, dien men in den persoon van *Zea-Bermudes* meende te vinden, zij zouden de Koningin *Isabella* erkend hebben. De verwijdering van den heer *Zea* toonde echter, onder welken invloed de Regentes stond, en diende tot waarschuwing, zich niet met de erkenning te overhaasten om dat gewoonlijk, van inwilliging tot inwilliging, eindelijk de ultra's aan het bewind komen. Dit kan zeer ligt in Spanje plaats hebben, en daar de Mogendheden daarbij ook den schijn van verantwoordelijkheid niet op zich nemen willen, hadden zij, naar men verneemt, voorloopige voorwaarden opgesteld, en de erkenning der Koningin doen afhangen van het in bediening blijven van den heer *Zea*, wiens bekend karakter men als een waarborg voor het behoud der oude instellingen van Spanje beschouwde. Thans nu de Cortes staan blyeen-geroepen te worden, en men te Madrid den ouden weg begint te verlaten, schijnen de Mogendheden, door het terugroepen hunner diplomatische Agenten, aan de Koningin de laatste waarschuwing te willen geven.

AKEN, den 19 Mei. De avond van gisteren, de eerste van het muziekfeest, heeft eenen indruk nagelaten, den hoogen roem waardig, welken deze schoone feestviering zich bij ons, zoo als in onze zustersteden, verworven heeft. Een door het gansche koor voorgedragen feestlied, voor welks melodie (*Heil dir im Siegerkranz*), op de gelegenheid toepasselijke woorden waren gedicht, wijdte het feest in en werd gevolgd door den, vol geestdrift door de gansche vergadering driewerf aangeheven kreet *leve de Koning!* Na eene schitterende ouverture, van den heer *Ries*, die de groote massa der medewerkenden leidde met eene geestkracht en vaste kalmit, die op nieuw zijn sints lange beproefd meesterschap in het dirigeren aan den dag legde, werd het overige van den avond opgenomen door het *Oratorium Deborah* van *Händel*, hetwelk, door den heer *Hiller* zeer dienstelijk nieuw geïnstrumenteerd, alle roehoorden diep roerde. Het eenvoudig verhevene van dit grootsche werk dwong eenen algemeenen blyval af, en het is niet de kleinste verdienste van het tegenwoordige feest, dat hetzelfde weder de oplettendheid geroepen heeft op eene kompositie, die sedert 60 jaren nergens meer in uitvoering was gekomen. Van eenig belang zoude wel de

opmerking kunnen zijn, dat het dezen zomer juist honderd jaren geleden is, dat *Händel* in de Akensche Baden de herstelling zijner verzwakte gezondheid zocht en ook vond. Van hier spoedde hij zich weder naar Londen, en begon eerst nu, na zich tot dien tijd alleen met den schouwburg te hebben bezig gehouden, den bewonderenswaardigen *Cyclus* zijner Oratorien te openen, die eenen zoo grooten invloed op de beschaving en ontwikkeling der muziek gehad hadden.

Dit feest heeft eene ongewone groote menigte vreemdelingen naar onze stad aangetrokken, aan wie de veelvuldige genoogens welke zij aanbiedt, gewisselijk het verblijf er hoogst aangenaam zullen maken. Onder hen zijn er niet weinigen, welker namen eenen schoonen klank in de Muzikale wereld hebben, en welker aanwezigheid dit jaar de feestviering tot bijzonder sieraad strekt. Wij noemen slechts de heeren *Felix Mendelssohn*, *Hiller*, *Fetis*, *Vader en Zoon*, *Chopin* en anderen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 20 Mei. Uit München meldt men van den 14 Mei: Volgens berigten uit Tyrol zoude de aldaar aanwezige krijgsmagt, bestaande uit twee divisien voetvolk, elk van 10,000 man, en uit 5000 man ruiters, onlangs met acht regementen voetvolk van linie vermeerderd zijn, en ook de artillerie in dat gewest aanzienlijke versterkingen ontvangen hebben, zoodat, de bezettingen in Tyrol niet medegerekend, van Inusbruck tot aan de Zwitsersche grenzen eene magt van 41,000 man staat.

De politie-beambten in Beyeren hebben bevel ontvangen, om over de bedevaartgangers een waakzaam toezigt te houden; ook zijn de politie maatregelen ten aanzien van de vreemdelingen in het geheele koninkrijk verstrekt geworden. Elk vreemdeling, die te München aankomt, moet zich dadelijk bij de politie aanmelden. Om voor onz geheel openliggende stad, tot dat dezelve met pallisaden omringd zal zijn, toch eenig toezigt over de binnekomenden en uitgaande te kunnen houden, zijn er, even als in de Noord-Duitsche plaatsen, stedelijke slagboomen opgericht. Aan deze wordt niemand, die niet uit de onmiddellijke omstreken der stad komt, doorgelaten, zoo hij geene behoorlijke papieren vertoont, terwijl personen, die de stad verlaten, aldaar een door de politie af te geven bewijs van vertrek moeten overhandigen."

ENGELAND.

LONDEN, den 18 Mei. In een der nieuwspapieren, kortlings van de Kaap de Goede Hoop ontvangen, leest men een berigt van het getal der koopvaardij-schepen en van den last (*tonnage*) derzelve, (de kustvaarders uitgezonderd) welke de Tafelbaai, tusschen het jaar 1808, en de maand December 1833, ingezeld zijn, hetwelk de toenemende levendigheid des handels op die kolonie bewijst; want volgens die opgave, bedroeg in 1808 het getal der aangekomene koopvaardij-schepen 83, en derzelve last 28,373; in 1816, 131 schepen, inhoudende 56,713; in 1833, 298, en de last 96,577. — Zijnde dit het grootste getal gedurende dat geheele tijdsverloop. — Het kleinste was in 1812, toen het getal der inkomende schepen niet meer dan 67 en de last 15,426 bedroeg. — Gedurende de eerste tien jaren, met 1808 beginnende, zijn 1062 schepen de Tafel-baai ingezeld, en gedurende de laatste 10 jaren beliep derzelve getal 1950, eene vermeerdering van omtrent 890 ultmakende. Gedurende de laatste 25 jaren zijn er 4568 vaartuigen in de Baai aangekomen, waarvan 44 schipbreuk geleden hebben, met verlies van niet meer dan 10 menschen, zijnde iets minder dan één mensch voor ieder vier schipbreuken, hier onder zijn nogtans niet begrepen de slaven die in 1812 verongelukt zijn met de Portugesche brik *Packer Real*, die aldaar gestrand is, en waarvan het scheepsvolk bijna geheel aan boord verdrinken is. — De last van het gansche getal schepen gedurende bovengemeld tijdsverloop was 1,401,663, en van de verongelukte schepen 10,551; — de ladingen dezer schepen zijn in de meeste gevallen geborgen. — Het getal schipbreuken is in latere tijden zeer verminderd, niet alleen in evenredigheid van het getal aangekomene vaartuigen, maar zelfs zonder daarop acht te slaan, want gedurende de laatste twee jaren zijn 546 vaartuigen, (de kustvaarders daar niet onder begrepen) aangekomen, zonder dat eenig ongeluk hoegenaamd plaats gehad heeft.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 19 Mei. Volgens een bijzonder berigt van den 7 dezer uit Madrid gedagteekend, zoude het traktaat tusschen Frankrijk, Engeland, Spanje en Portugal gesloten, niet alleen door de Koningin-Regentes zijn gerafficeerd, maar was daarenboven aan den generaal *Rodil* onmiddellijk bevel gegeven, om in overeenstemming met de troepen van don *Pedro*, de Miguelisten aan te tasten en te vervolgen.

Omtrent den toestand der Noordelijke provincien, blijkt het meer en meer, dat men te Madrid in ongerustheid was. De generaal *Quesada*, zeide men, ten hoogste gebeld over de nederlaag die hij onlangs onderging, had besloten met eene geringe magt van 6000 man, de Insurgenten onder *Zumala Carraguy*, die 25,000 man konde verenigen, aan te tasten, en men was zoo zeer bevreesd voor de gevolgen van dezen wanhopigen stap, dat er onmiddellijk aan de troepen in Oud-Kastilien en Arragon gekantonneerd, bevel was gezonden om met geforceerde marschen ter zijner hulp te snellen. Zelfs werd door den gouverneur van Madrid het voorstel gedaan, om de geheele bezetting der hoofdstad naar Navarre te zenden, daar hij meende met de stedelijke wachting de rust volkomen te kunnen bewaren. Echter had men dit te veel gewaagd gevonden, en was alzoo slechts een gedeelte van het garnizoen uitgetrokken om tijdelijk Burgos en andere meer nabij gelegene plaatsen te bewaken.

Van den zosten. De generaal *Lafayette* is heden morgen, ten vier en drie kwart ure, bezweken; tot op het uiterst oogenblik is hem zijne volle bewustheid bijgebleven, maar reeds twee uren voor het noodlottig oogenblik, had hem het spraakvermogen in eene hevige crisis bezeven; nog weinige oogenblikken voor dat hij den geest gaf, zag men hem vergeefsche pogingen doen om zijnen zoon een verstaanbaar antwoord te geven.

Achtien vrouwen, zijnde zoo vele dochters, schoondochters of kleindochters van den lijder, omgaven zijn ziekbed op het oogenblik van zijn verscheiden en het besluiten zijner zeven en zeventigjarige loopbaan.

De kamer der afgevaardigden heeft oogenblikkelijk na het ontvangen van het berigt, eenen rouwbrief aan zijne naaste betrekkingen gestemd, en door het lot de deputatie doen aanwijzen, die bij zijne lijkstatie tegenwoordig zal zijn. De overige leden zijn evenwel voornemens zich gezamenlijk bij deze deputatie te voegen; ook de geheele nationale garde zal het lijk van haren ouden kommandant naar het graf vergezellen.

Gilbert Mathieu, Markies de *Lafayette*, was den eersten September 1757, te *Chavagnac*, in het departement van de Loire geboren, kort na het sneuvelen zijns vaders, in den slag van *Rosbach*, reeds op zijn 16de jaar huwde hij eene dochter van den heer *Noailles*, te Agen. Na zijn huwelijk werd hem een post aan het hof aangeboden, maar hij wees denzelfden af, en begaf zich te Londen bij zijnen oom, den Markies de *Noailles*, destijds ambassadeur van Frankrijk aldaar. Hij wierp er zich voornamelijk in den kring van de leden der oppositie, en zijne diensten aan de Amerikaansche insurgenten toegezegd hebbende, kocht hij in Engeland het fregat *la Victoire*, en stevende hij met hetzelfde naar St. Sebastiaan in Spanje, van waar hij echter op last van het hof van Parijs naar Bordeaux werd terug gebragt; zijn eenmaal aangenomen besluit evenwel niet latende varen, vond hij weldra gelegenheid naar Amerika over te steken en in April 1777 kwam hij te *Charles-town* aan land.

Hij diende als vrijwilliger onder den heer de *Rochambeau*, en bragt niet weinig toe tot de overwinningen van *Brandywine* en *Montmouth*. In 1779 kwam hij voor een korte poos naar Frankrijk over, maar keerde weldra naar Amerika terug, werd er de held van den tijd en zag zich met het kommando over de voorhoede van het leger van *Washington* en met de verdediging der provincie van *Virginie* belasten. Met den vrede van 1782 keerde hij naar Frankrijk, maar deed korten tijd daarna nogmaals eene reis naar de nieuwe Staten, welke hij had helpen vestigen, en verkreeg van dezelve zoo voor zich als voor zijnen zoon het burgerrecht als een erbewijs voor zijne bewezen diensten. Het was in dezen bevrijdings-oorlog van Amerika tegen Engeland, dat hij al die denkbeelden van vrijheid en gelijkheid opdeed, die de kiem der Fransche omwenteling werden.

In 1787 tot lid van de vergadering der notabelen benoemd, ijverde hij er sterk tegen de zoogenaamde *lettres de cachet* en de staatsgevangnissen. Als lid van de constituerende vergadering deed hij in 1789 het voorstel tot de eerste verklaring van de rechten van den mensch en tot de verantwoordelijkheid van 's Konings raden. Na de bemagtiging der bastille in den nacht van den 13 op den 14 Julij, werd hij benoemd tot voorzitter van de vergadering en ook den volgenden dag tot president der naar Parijs gezonden wordende deputatie. Alsnu tot kommandant-generaal der nationale gardes van het gansche rijk benoemd, gaf hij last tot het afbreken der bastille en deelde hij

te driekleurige kokarde uit, aan de verkiezende vergadering voorspellende, dat deze karte zich over de ganache wereld zoude verspreiden. Den 5 October trok hij aan het hoofd der Parijsche nationale garde naar Versailles en voerde hij den Koning naar Parijs, waar zich de nationale vergadering insgelijks kwam vestigen.

Den 20 April 1790 verklaarde hij den opstand den heiligsten der pligten te wezen, wanneer het misbruiken van het gezag eene omwenteling noodzakelijk maakte. Toen Lodewijk XVI in den nacht van den 21 Junij 1791 Parijs vluchtende ontweek, werd de heer de Lafayette door de Jacobijnen beschuldigd van deze vlucht bevorderd te hebben, en een zijner aides de camp bracht den volgenden de order om den Koning aan te houden, naar Varennes. Marat en Danton verschenen den 17 Junij met eenen oproerigen hoop op het veld van Mars om de troonsvervaling des Konings te verklaren en het republikeinsche gouvernement uit te roepen; maar Lafayette dreef hen aan het hoofd zijner nationale garde, met geweld uit een.

In 1792 met het bevel van het leger van het centrum te Metz belast, leed zijne voorhoede te Maubeuge eenig nadeel. Toen Lodewijk XVI zich na de gebeurtenissen van den 20 Junij 1792 in gevaar bevond, bood hij denzelfden aan, hem naar Compiègne te geleiden, en onder de bescherming zijner troepen te stellen. Hij zelf begaf zich naar Parijs om de Jacobijnen voor de balie van het wetgevend lichaam wegens hunne buitensporigheden aan te klagen, en tevens de uiteendrijving der klubs en de handhaving van het gezag te vorderen; dit zijn gedrag stelde hem ten doel aan de vervolgingen der Jacobijnen, en niettegenstaande eene tegen hem opgemaakte acte van beschuldiging met 446 tegen 224 stemmen verworpen werd, zag hij echter weldra zijn hoofd op prijs gesteld. Onmagtig den orkaan het hoofd te bieden, besloot hij Frankrijk te onttruimen, maar te Rochefort in Vlaanderen viel hij in de magt der Oostenrijkers, die hem gevangelijk naar Luxemburg, Wezel, Maagdenburg en eindelijk naar Olmütz slepten. Aldaar poogden twee jonge Amerikanen hem te bevrijden, en dit gelukte ook, maar hij werd weder achterhaald en in strenge bewaring verzekerd. Eerst acht jaren later werd hij op aanzoek en bemoeienis van den generaal Buonaparte weder op vrije voeten gesteld, en in 1799 kwam hij in zijn vaderland terug.

Hij weigerde eenig deel te nemen aan het gouvernement, stemde tegen het levenslange consulaat en week naar zijne landgoederen. Eerst na den slag van Waterloo in 1815 ziet men hem weder op het tooneel van staat te voorschijn treden, wordende hij a'stoen als commissaris afgevaardigd naar de verbonden magten, tot het vragen van eene wapenschorsing, die hij echter niet kon verkrijgen. Het was te dezer gelegenheid dat hij aan den Engelschen ambassadeur, die van hem de uitlevering van Napoleon begeerde, ten antwoord gaf: „Het verwondert mij, dat gij u tot verkrijging van zulk eene laagheid, tot den gevangene van Olmütz wendt.”

Zijn aandeel in de omwenteling van 1830 ligt nog te versch in het geheugen, dan dat het noodig zoude zijn, daarover uit te weiden.

Maar men verzekert, is de admiraal Roussin niet genegen, om het hem opgedragene ministerie van marine te aanvaarden, en heeft men dagelijks het officiële bericht van zijne weigering uit Konstantinopel te wachten. Bij ontrentenis van genoemden vlootvoogd, zal waarschijnlijk de admiraal de Rigny, welke nu, behalve met het ministerie van buitenlandsche zaken, ook *ad interim* met het bestuur der marine belast is, laatstgenoemd departement weder voor vast aanvaarden, en een nieuwe minister voor buitenlandsche zaken benoemd worden.

Het besluit van de kamer der gedeputeerden, om aan de ingezetenen van Lyon geene schadevergoeding te geven voor de verliezen, die zij bij gelegenheid van den laatsten schand geleden hebben, geeft aan de dagbladen, zoo wel van de partij der legitimisten als van die der ultra-liberalen, stof tot bittere aanmerkingen tegen de meerderheid dier vergadering, en wel te meer, omdat het schijnt, dat dit besluit, hetwelk door de voorstanders van het bewind van Koning Philips als eene harde maar tevens doeltreffende les voor alle slauwhartigen of onverschilligen wordt voorgedragen, allezins naar genoegen van de ministers is uitgevallen, ofschoon dan ook de minister Thiers het moge hebben willen voordoen, als of het bewind den voorgestelden onderstand aan de Lyonezen gunde, om de bijzondere reden, dat zij ten gevolge van de tegen hen genomene maatregelen der overheid, buiten de gelegenheid zijn geweest, om de opstandelingen te helpen bedwingen.

Wij ontvangen de dagbladen van Madrid, dd. 14 Mei. Hier volgt hetgeen zij meest merkwaardig bevatten, tevens komende strekken tot nadere bevestiging van hetgeen wij reeds vroeger summierlijk hebben medegedeeld.

KONINKLIJK BEVELSCHRIFT.

Aan Zijne Excellentie den Kapitein-Generaal van Nieuw-Kastilië.

H. M. de Koningin Regentes op het voorstel van den Raad der Ministers besloten hebbende, dat de plechtige opening van de zittingen der Cortes, die zullen blijven geopen worden, den 24 Junij van het tegenwoordige jaar zullen plaats grijpen, zal Uwe Excellentie zich moeten verstaan met den sub-gedelegeerden der provincie van Madrid en met den Corregidor dier hieldenstad, opdat zij de voegzame maatregelen mogen nemen en tegen het gezegde tijdstip de gebouwen doen gereed maken, waar de zittingen der beide *Estamentos* moeten gehouden worden.

Aranguez, den 12 Mei 1834.

(Geteekend) MARTINEZ DE LA ROZA.

Gisteren heeft een buitengewoon courier te Madrid de belangrijke tijding aangebracht van den intogt der troepen van de Koningin dona Maria de Gloria in de stad Coimbra, op den 7 dezer maand. Alle ons uit Portugal toekomende berichten geven hoop op eene zeer spoedige ontkenning ten voordeele der zaak welke wij voorstaan.

Van Ciudad-Rodrigo worden geregeld konvooijen leeftogt, kleedingstukken en amunitie voor de zich in Portugal bevindende troepen afgezonden. De armee is dan volkomen wel geapproviandeerd, en niets belemmert de krijgsverrigtingen. Het hoofdkwartier van Radil moet zich heden te Visen bevinden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 23 Mei. De rustende burgerwacht te Brussel, die eenige dagen na de laatste plunderingen in die stad, beschikbaar gesteld was geworden, is bij dag-orde van den bevelvoerende generaal Nijpels, van 20 Mei, weder van de dienst ontheven.

De Belgische liberalen zijn voornemens, om van het laatste geschrift van den abt de la Mennais 100,000 afdrucken te laten vervaardigen, die om een klein geld verkrijgbaar zullen zijn, ten einde het werkje, hetwelk, gelijk bekend is, voor de rust van staat en maatschappij zeer gevaarlijke leeringen bevat, zoo veel mogelijk onder de volksmenigte te verbreiden.

In een der Eugelsche dagbladen vindt men de volgende stoutmoedige, doch welgelikte onderneming van Britsche zeelieden aangegeekend, met welke onderneming echter geen ander doel schijnt beoogd geweest te zijn, dan om te toonen tot welk waagstuk de mensch niet al kan besluiten.

Een Engelsch brik-scheepje, namelijk, *de Circe* geheeten, slechts 26 tonnen groot, en met niet meer dan drie koppen bemand, zeilde den 2 Augustus des vorigen jaars, uit Deptford, bereikte Scilly den 12den, Madras den 21sten, de Kanarische eilanden den 23sten en de Kaapverdische den 30sten dierzelfde maand. Den 16 September ging het wederom onder zell, paseerde de linie den 6 October, stevende voort naar Abrolhas, aan de kust van Zuid-Amerika, en ankerde te Isle Grande op den 30sten. Den 3 November kwam het vaartuigje te St. Sebastian in Zuid-Amerika en bleef daar tien dagen liggen. Van hier stak het ten tweedenmale den Atlantischen Oceaan over en bereikte Elisabeths-baai op de Afrikaansche kust den 1 Januarij jl., alwaar het 18 dagen verbleef, vervolgens den 7 Februarij in Saldanha-baai aankwam en eindelijk den 12den dier maand welbehouden aan de Kaap de Goede Hoop in de Tafel-baai geankerd lag, met voornemen om eerstdaags naar Engeland terug te keeren; hebbende dus tot deze zonderlinge en vermetele zeereis, genoegzaam zeven maanden tijds besteed.

De Belgische kamer van afgevaardigden heeft gisteren, door den minister van binnenlandsche zaken, de officiële mededeeling ontvangen van het overlijden van den jongen Kroonprins, en daarop op voorstel van den heer Rodenbach besloten, bij een adres aan Koning Leopold hare deelneming te betuigen. De commissie met het ontwerp belast, heeft zich dadelijk aan het werk gegeven.

Zonderling klinkt het, dat door geheel België het gerucht is verspreid, en de half ministeriële bladen zelfs daarop schijnen aan te dringen, dat het gouvernement onmiddellijk een ontwerp van wet zoude voordragen, waarbij de opvolging tot den wankelenden troon, ingeval Vorst Leopold kinderloos mogt overlijden, behoortlijk worde geregeld. Een dier bladen gaat zoo verre van reeds dadelijk eenen zoon van den regerende hertog van Saksen-Koburg, een jongeling van twaalf jaren, dien, zegt men, eene Belgische opvoeding zoude kunnen gegeven worden, als den meest geschikten troonsopvolger aan te wijzen. En dit alles terwijl men van eene andere zijde verspreidt dat het Vorstelijk gezin gezonde hoop heeft, den opengevallen plaats zonder tussenkomst der wetgeving te zien aangevuld.

's GRAVENHAGE, den 22 Mei. Sedert eenen geruimen tijd worden de paspoorten van verdachte Fransche reizigers, welke zich aan onze grenzen aanmelden, herwaarts opgezonden, ten einde het binnenkomen te verboeden van de zendelingen der revolutionaire propaganda. Het bewind van Frankrijk heeft dezen maatregel van voorzigtigheid (welke kwalijk kan worden gewaakt, daar het zeker is, dat dikwerf dergelijke zendelingen zich hier te lande hebben trachten in te dringen) euvel opgenomen, en heeft, als eene wedervergeelding, al de Nederlanders, welke zich naar Frankrijk begeven, om het even van welke zijde, onderworpen aan de noodzakelijkheid van hunne paspoorten naar Parijs te zenden, en aan de grenzen te blijven wachten, tot dat dezelve te Parijs zijn onderzocht. Na vergeefse pogingen, om de Fransche regering te doen gevoelen, dat hetgeen ten haren als algemeene regel geldt, hier te lande slechts als eene uitzondering wordt toegepast, wacht men eerlang maatregelen, welke de waardigheid der regering reeds vroeger had kunnen vorderen, en volgens welke al de Fransche reizigers in Nederland op gelijken voet als de Nederlandsche

in Frankrijk zullen worden behandeld. Zoo men verzekert, zullen ook voortaan geen Franschen, uit België komende, worden toegelaten, noch passen derwaarts kunnen erlangen. Voorts wil men weten, dat het bevolene toezigt op revolutionaire zendelingen niet vruchteloos is geweest, en dat verscheidene dier haden zijn aangehouden en over de grenzen gebragt.

Z. Exc. de Minister van Financien heeft, op verschillende gedane vragen, de navoigende ophelderingen en inlichtingen betrekkelijk de wet op de personele belasting gegeven:

Dat het gebleken is, dat bij vele ambtenaren een verkeerd begrip plaats vindt, met opzigt tot de toepassing van art. 194 der wet op de eene vrouwelijke werkbode van landbouwers, vier of meer eigene inwonende kinderen hebbende, als of, namelijk de even bedoelde vrijstelling ten aanzien der zoodanigen ook dan nog van kracht zoude zijn, wanneer nevens die eene werkbode nog een of meer andere, hetzij mannelijke of vrouwelijke gehouden worden; dat daar nu, volgens art. 18, § 1, die landbouwers gerechtigd zijn, om zonder verhooging van belasting, hunne gezamenlijke werkboden voor huisselijke dienst te bezigen, en er dus bij de landbouwers ten deze in het oog der wet geen eigenlijk onderscheid tusschen dienst- en werkboden bestaat, zoo zoude eene toepassing der gezegde vrijstelling, in het bedoelde geval, dat de landbouwer meer dan eene meid, of bij eene meid nog een of meer knechts in dienst heeft, als uitdrukkelijk aan het houden van slechts eene dienstbode verbonden, kennelijk strijden met den geest der wet ten deze, zoo wel als met dien der onderscheidene verklaringen omtrent de zaak gegeven, hoe mild anders ook de strekking daarvan zij.

Dat voor het dienstjaar 1834—1835 in werking komt de bepaling der 4de zinsnede van art. 30, § 3, volgens welke een ieder bij de te doene aangifte wegens de drie eerste grondslagen, zich zal kunnen gedragen aan den aanslag des vorigen jaars, zonder dat zulks evenwel zal kunnen verhinderen het gelasten eener herziening, volgens art. 32; zoodat, ingeval die herziening eene hoogere belastbaarheid mogt medebrengen, het evenredig meerdere bedrag der belasting (art. 35 § 1,) mitsgaders het beloop der kosten (ibid, § 7,) op de cobieren zullen moeten worden uitgetrokken, en, des te pas komende, ook de boete gevorderd, des echter, dat wanneer op dusdanige aangiften, als boven bedoeld, tevens nog toepasselijk zijn het bepaalde bij art. 35, § 3 wel de hoogere belasting, doch geene boete noch kosten, verschuldigd zullen zijn.

Dat het bepaalde bij evengemeld art. 35, § 3, niet kan worden ingeroepen door een ieder maar alleen door de zoodanigen, die de perceelen in het onmiddellijk voorafgaande jaar in gebruik hebben gehad; omstandigheid, wier al of niet bestaan, met betrekking tot art. 30, § 3, 4de zinsnede, eene gansch onverschillige zaak is.

Dat op de vraag: wanneer een woonhuis bewoond wordt in twee afzonderde gedeelten (art. 24, § 2a), te weten: het eene door den eigenaar of eersten huurder, het andere door eenen huurder of onderhuurder, ieder van welke drie vensters en eene buitendeur telt, kunnen dan ieder dier beide gedeelten, of een van beiden, beschouwd worden te vallen in de termen van den, bij § 2 van art. 9, bepaalden vrijdom, ondersteld, dat dezelve, wat de huurwaarde betreft, aan het daarbij vastgestelde verelschte voldoen? — een ontkennend antwoord is gegeven, vermits noch het eene noch het andere gedeelte is een woonhuis in zijn geheel.

Dat op de vraag, of het bepaalde bij art. 27, § 7, van toepassing is op eenen belastingschuldige, die slechts één paard in eigendom bezit, en voor de belasting (1ste klasse) aangegeven heeft, wanneer hij dit paard, voor hetzelfde rijtuig een ander span, tot dit einde van eenen stalhouder, of ander verhuurder, zijn paard in de vierde klasse aangegeven hebbende, gehuurd? — een toestemmend antwoord gegeven, met bijvoeging, dat de zoodanige, in het voorgestelde geval, verschuldigd is eene verhooging van f 5,00; alsmede, dat, indien het gehuurde paard geen paard ware der 4de, maar der 5de klasse, de eigenaar als dan, ter zake dier verhuuring, nog keurbaar zou zijn voor een verkort regt van f 5,00, het verschil tusschen de taxen der paarden van de beide klassen bestaande.

Dat eindelijk alsmede toestemmend geantwoord is op de vraag, of een Predikant ten platten lande, die twee paarden houdt, en bezigt voor een rijtuig enkel op riemen, en die vier bunders bouwland in eigen gebruik heeft terwijl hij, voor één dezer paarden, vrijstelling van belasting zich toekent, volgens art. 22, § 6, der wet, het andere paard, volgens art. 20, § 4b, kan aangeven.

UTRECHT, den 22 Mei. Een bijzondere brief uit Curaçao van den 16 April, door ons heden ontvangen, behelst de volgende berichten nopens Columbia of Venezuela, in weiks nabijheid onze eilanden Curaçao, Aruba, enz. gelegen zijn, en ten welken opzigte wij eenigzins belang in die landstreken hebben:

De Staat van Venezuela gaat voort, om in ongestoorde rust, deszelfs toestand te verbeteren. Het op nieuw vergaderde congres heeft eenige besluiten uitgevaardigd, ter verbetering der regtspleging en andere takken der burgerlijke administratie; onder anderen ook tot aanlegging van nieuwe wegen, bij voorbeeld, een weg van Caracas naar Victoria, enz. Jammer is het, dat vele stappen, welke die Staat voorwaarts doet, tot nadeel van ons eiland uitvallen. Eene kleine bron van bestaan vonden eenige Curaçoesche schippers in het vangen van schildpadden, het weghalen van zeemeeweeijeren, het branden van kalk-ovens en het kappen van eenig verfhout, op de ten oosten van ons gelegen eilandjes, als Aves, Orchilla, Rocas, enz. Deze eilanden, hoewel onbewoond zijnde, werden door het Spaansche gouvernement gerekend tot de vaste kust te behooren; doch men liet er onze vaartuigjes ongestoord vlschen. Ook het onafhankelijk bestuur had in de eerste jaren te veel met binnenlandsche onlusten te doen, om ons aldaar te stooren. Thans is het varen op dezelve door den Staat van Venezuela verboden, behalve het zoeken naar meeuwen-eijeren, tegen eene duur betaalde vergunning. Het congres van Venezuela heeft de schildpaddenvangst verpacht aan een vreemdeeling, voor twaalf jaren, ter fabriëring van kammen en andere snuiterijen van caret-schildpad. De Venezuelasche kustbewaarders houden een wakend oog, en reeds zijn er voorbeelden, dat een vaartuig, dat van hier op die eilanden voer, genomen en opgebragt is geworden. Deze kustbewaarders, zoo wel als een verbeterd douan-systeem, verhinderen ook allen invoer van sluikgoederen.

Ook in de kerkhervorming gaat het congres langzaam voort. De tienden zijn afgeschafte; vele kloosters in collegien en scholen verkeerd, en de geestelijkheid is aan het wereldsche bestuur onderworpen. Thans is ook de wet, welke alle godsdienstige gezindheden vrijheid toestaat, doorgestaan, wijl het congres inzag, dat, wilde het deugdzame en nijvere vreemdelingen aanlokken, het ook godsdienstige vrijheid moest verleenen; geen mensch, zonder godsdienst, kan een goed burger zijn, en geen godsdienstig mensch kan zich in een land neerzetten, waar hij zijne godsdienst niet kan uitoefenen. Om aan het volks-oordeel toe te geven, is het congres uit de volgende grondstelling uitgegaan: de constitutie maakt in het geheel geen melding aangaande eene heerschende godsdienst; er wordt geen artikel over de godsdienst in dezelve gevonden, (de aarts-bisschop noemt het in zijne herderlijke brieven, de atheïstische constitutie) dus is, volgens dezelve, ook geene godsdienst-uitoefening hoegenaamd verboden, en daarom is er dit artikel in de grondwet bijgevoegd:

„De vrije godsdienst-uitoefening van alle gezindheden is niet verboden.”

„Er ligt geen twijfel, of dit artikel zal bij eene volgende zitting aldus veranderd worden:

„De vrije godsdienst-uitoefening is toegestaan aan alle gezindheden.” — Waar-schijnlijk zal eene synagoge te Coro, alwaar zulk een groot aantal Curaçoesche Joden zich neêrgezet hebben, de eerste vreemde tempel in Venezuela zijn.

HELDER, den 21 Mei. Z. M. linesschip *de Zeeuw*, van 90 stukken, kapitein Rijk, aan boord hebbende Z. K. H. Prins Frederik van Oranje, als adelborst, is heden namiddag, benevens de brik *de Snelheid*, kapitein Ferguson, van hier naar de Oostzee en Kronstadt naar zee gezeld.

LEEUWARDEN, den 26 Mei. De stedelijke regering van Amsterdam heeft dezer dagen, onder koninklijke goedkeuring, eene geldleening van één millioen gulden geopend, waarbij 5 percent schuldbrieven zouden worden afgegeven, die te beginnen met 1841 zouden worden afgelost. De inschrijving tot het deelnemen in die geldleening was den 21sten Mei geopend: en reeds dien eersten dag hebben de inschrijvingen meer dan het vereichte kapitaal belooopen, zoodat burgemeester en wethouders dadelijk bekend hebben gemaakt, dat men zich daartoe niet verder kon aarmelden.

Burgemeester en wethouders der stad 's Gravenhage hebben bekend gemaakt, dat, op advijs van den geneesheer der bad inrigting te Scheveningen, de opening van het seizoen voor de zeebaden bepaald is op maandag den 25 Mei 1834.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 19 Mei, het schonerschip *Friends*, kapitein J. Manning, met Ballast van Londen. — Den 20 dito niets. — Den 21 dito, het kofschip *de Jonge Freerk*, kapitein P. A. Visser, met Hout van Noorwegen. — Den 22 dito niets. — Den 23 dito, het kofschip *Josina Welhelmina*, kapitein J. C. van der Veer, met Tarwe van Lubek. — Den 24 dito, het kofschip *Vivianstia*, kapitein J. H. Wilderman, met Hout van Noorwegen; het kofschip *Wilhelmina*, kapitein A. B. Visser, en het tjalkschip *Twee Gebroeders*, kapitein B. H. van der Weir, beiden met Hout van Noorwegen.

Uitgezeilt: Den 18 Mei, de schonerschenen *Livelij*, kapitein S. H. Finch, en *Fame*, kapitein W. Barfield, beiden met Boter naar Londen. — Den 19 dito, het galjasschip *Maria Louise*, kapitein J. T. Smith, en de kofschepen *Drie Gezusters*, kapitein P. P. Dijkstra, *Ida Aleida*, kapitein J. O. Woldringh, *Concordia*, kapitein J. Keun, alle in Ballast op avontuur. — Den 20 dito niets. — Den 21 dito, het kofschip *Gerberdina*, kapitein K. D. de Groot, en *Jantina*, kapitein K. E. Vos, beide in Ballast op avontuur. — Den 22 dito, het kofschip *Remina*, kapitein J. G. Boon, met Dakpannen naar de Oostzee.

HANDLEIDING

TOT DE KENNIS VAN HET STAATSBESTUUR IN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN,

BEREDENEERD ALPHABETISCH REGISTER

van Vaderlandsche Wetten, belangrijke Besluiten, Reglementen, Resolutien en andere officiële Verordeningen; bevattende tevens den woordlijken of zakelijken inhoud van al de stukken, door deze verschillende benamingen aangewezen.

Dit veelomvattend werk, vervangende hebbend het Bijvoegsel tot het Staatsblad, in den jare 1827 in het licht verschenen en zes deelen daarvan thans uitgegeven zijnde, draagt al de goede kenmerken van nauwkeurigheid, orde en doeltreffende inrigting. Nuttig voor het algemeen en dienstig voor allen, die tot de wetgevende, regterlijke of uitvoerende magten behooren, blijft het steeds aan het doel beantwoordend, hetwelk de Redactie zich bij de ontwerping had voorgesteld. Juist geschikt om met het Staatsblad en de Provinciale Bladen een goed geheel uit te maken; — door een zeer kundigen en ervaren Redacteur bewerkt; — door vele voornamste Staatsbeambten en anderen begunstigd, en van bijdragen voorzien; — door Z. E. den Minister van Binnenlandsche Zaken en de Heeren Gouverneurs van verschillende Provincien, als een hoogst nuttig en volledig werk erkend, aanbevolen en ondersteund, is deze HANDLEIDING aanmerkelijk in waarde toegenomen. Dat het vervaardigen van dergelijke Registers, zoo als deze beredeneerd en oordeelkundig zamengesteld, een zeer moeijelijke en onaangename arbeid is, welke de meest ingespannen aandacht, de grootste voorzigtigheid, een gezond verstand en goed overleg vordert, kan niemand tegenspreken, die slechts van verre daarmede bekend is, en heeft ieder ondervonden, die in zoo vele gebrekkige Registers te vergeefs zocht, al wat hem noodig was te weten. Hoe gelukkig de Redactie hierin geslaagd is blijkt immers uit het bovenvermeld loffelijk getuigenis, waarvan de bewijzen in de Voorberigten van elk deel te vinden zijn, en hetwelk veel meer geldend is dan het oordeel. — Slechts eenmaal, in den aanvang, heeft men gemeend over dit werk ongunstig te moeten oordeelen, doch de ondervinding leerde hier, zoo als doorgaans, dat dit oordeel zich niet boven het gewoon recensentenwerk verheffen kon. Overigens zijn er geen afkeurende beoordeelingen, welke het merk van onpartijdigheid, juistheid en oorspronkelijkheid droegen, ter onzer kennis gekomen. Met vol vertrouwen op derzelver duurzame waarde bevelen wij dus deze HANDLEIDING aan, en hooger wij van oordeel zijn, dat de groote en hooge blijken van goedkeuring en aanmoediging der Redactie voldoende zijn, ter voortzetting van haren verdienstelijken arbeid, verlenen wij echter gaarne hier een plaats aan de door de Uitgevers ingezonden

NUTTIGE HERINNERING.

Van de Handleiding tot de kennis van het Staats-bestuur in het Koninkrijk der Nederlanden, is het Zesde Deel, loopende tot het einde van 1831, verkrijgbaar gesteld. Het 7de Deel, bevattende de belangrijkste stukken van staats- en administratief beheer, over 1832 en 1833, wordt thans bewerkt; terwijl men zich zal bevestiggen, om nog in 1835, het volgende Deel, de dienst van 1834 omvattende, in het licht te geven.

De voorberigten en de officiële besluiten of aanschrijvingen, voor gemeld werk geplaatst, bewijzen, dat verschillende heeren Gouverneurs in de provincien hetzelfde hebben aanbevolen, en dat vele kundige mannen, meerendeels staatsambtenaren, den Redacteur met hunne medewerking begunstigen, en de doelmatigheid en nuttigheid van zijnen arbeid, ook schriftelijk, hebben erkend; behoorende tot deze laatste zijn Excellente de Minister van Binnenlandsche Zaken.

Hier kan bijgevoegd worden, dat Zijne Majesteit de Koning thans ook Hoogadzezelfs welgevallen aan de pogingen des Redacteurs heeft gelieven te schenken, en hem daarvan schriftelijk en op eene officiële wijze heeft doen blijken.

Het is bekend, dat deze Handleiding, zich aan het Staatsblad en de Provinciale Bladen aansluitende, tevens de belangrijkste nog werkende verordeningen van vroegere dagen opneemt, doch alles in eene alphabetische orde, vermits deze rangschikking, in verband met de regeling en bewaring der archieven, bij welgeoordeerde administratiën steeds wordt in acht genomen, en althans door deskundigen is goedgekeurd de verkieslijkste te zijn voor hen, die, ambtshalve, van dergelijke verzamelingen gebruik maken; ofschoon — en dit verdient opmerking — het werk dien onverminderd ook Registers volgens eene tijdrekenkundige orde bevat.

Deze onderneming is dus wel te onderscheiden van verzamelingen van wetten, besluiten, reglementen en circulaire, (met of zonder magtiging des Gouvernements ondernomen,) die, hoe ook genoemd en hoe prijsselijk ook misschien, slechts eene tijdrekenkundige orde volgen, of welker Redacteurs de verkregene bijdragen stukswijze en letterlijk opnemen, maar zonder op het verband van dezelve met andere reeds bestaande verordeningen te kunnen letten, en zonder althans bij magte te zijn, om een beredeneerd overzicht aan te bieden van al de belangrijkste stukken van vroegere en latere tijden, die tot elk vak van staatsbeheer betrekking hebben, en thans nog kracht van wet of gezag uitoefenen, gelijk bij voorbeeld, de artikelen: Grondwet, Onderwijs, Plaatselijk Bestuur, Registratie, Staten van de Provincien, en eene menigte anderen, welke de Handleiding aanbiedt.

Nog bevat elk Deel, behalve eenige ter zake dienende wenken en beschouwingen, op eene meer dan twintigjarige ondervinding gegrond, ook eene herinnering van al de zoo in het Staatsblad, sedert de daarstelling van hetzelfde, als in de vorige Deelen der Handleiding zelve, opgenomen verordeningen.

Wat het antwoord aan de Redacteurs der Regtsgeleerde Bijdragen, enz. en aan anderen, die hen naschrijven, betreft, wordt verwezen tot de Voorberigten der Handleiding, en meer bijzonder tot dat, geplaatst vóór het 6de Deel.

De oogmerken van Redacteur en Uitgevers zullen echter, waar en wanneer zulks nuttig of noodig mogt worden, nog nadier worden toegelicht, met terugwijzing van hen, die blijken mogten vreemd te zijn aan den gang van het staatsbeheer, en vreemd aan de kennis der administratieve behandeling van zaken, zoo als die kennis alleen in de Bureaux der algemeene of gewestelijke besturen te verkrijgen is.

Dordrecht, den 20 April 1834. De Uitgevers, BLUSSE EN VAN BRAAM.

Wat het laatste punt betreft zij de Redactie uitgenoodigd om met derzelver toelichtingen, aanwijzingen en ophelderingen niet te spaarzaam te zijn, ten einde daardoor het algemeen nut te meer worde bevorderd.

v. L.

GESPREK VAN TWEE BILDTBOEREN.

En menig wouden, tussen JOP en KAI, twee Bilboeren, die't ze met ommander praatten, doe't ze na RAINDER LAPPJE gingen, om her scheere te laten.

Doe't ze bij de Pruilhoek bij enander kadden, en enander vroegen, oa't ze noa zón waren, begonnen ze op deuze wieze teugen enander te praatten:

JOP. Hes't ok op Belkum met weest?
KAI. Ja! daer hew ik al weest.
JOP. Hes't ir ok wat deen?
KAI. Ja! maer ok ma en bittje; 'k hew ir en klein geld riertje kost.
JOP. Al!
KAI. Dou hes't k vast niet weest, te mensen, ik hew dij ir niet zien.
JOP. Nea, 'k zet mien beestgoed meest allegaar zels an, en dserom ha 'k ir niks te maken, en signitlick kon et mij ok niet wagte; 'k hew de braak noa niet om.
KAI. Da's ok waerled. Dat zels anzetten van beesten voldoet dij dat zoo goed, is dat zoo veul pifietleker?
JOP. Ja! dat ok al, en dan vonamitlick, min weest alied, wat vor goetje en men het.
KAI. Nou dser is al wat van an. Dat anzetten van vee, os signitlick de veeteelt, sels wij nou wel goed met bekind rake deur et Vriesch Genootschap van Proevondirvineliche Lanbouw, dat deur Dokter Kelon opmaekt is.
JOP. Ja! wat dat ris uutwerke sil? daer het lejer ontrent teugenwoodig de mond vol van.
KAI. Nou, dat sil mij ok er ris inste. Voleden Densdig en week stou ir ok al weer soan ding in e krant; 'k weest niet oas't et lezen beste?
JOP. Ja! 'k het lezen.
KAI. Wat deakt dij daer van? wie zou de schriwer daer van weze?
JOP. 'k Weest niet, Kai! Wat et ding segaet, 'k zou zegge, dat et noa wel in de krant is e pekel stou mag, vodac ir wat an is; en wie e schriwer is, dat is loo't onbekend; daer stouen drie stippen onder met en er is agter an; maer 'k zou al zegge, dat e stou niet veul eus Blikets hood had, te mensche, mij deakte, dat e Blikets veul stou stou, so bij ons daer in e krant was make wil.

KAI. Nou Jop! 'k loof al dat de regts voet voor beste; 'k deak bij en ok soake Blikets hood bewwe, die e Stadslot zoo gos na praats wille, om; 's ze op vrende dorpen komme, daer dan met n lange kalken piep in 't hood, onder 't laagrippen van en krolwagen vol Stadshuuswooden, de Jan e ris deag uutwange te stou. Nea, soke mensen hou 'k niet van; 'k reken in Bliket hoegt hem vo zien taal en vo zien gouwen knoopen in 't hemd, zien sarries rokje, demassen bairtje met zuiveren knoopen, koste broek op e beupen, lange hoosbanen in e hoksen, en zulweren gaspen op e schoenes niet te schamen; ieder mag wel weze, waer hij van deen is.

JOP. Nou, dat ze'k met dij, en dat na mien gedagten de Blikets veul andes praete, as in e krant staet, dat he'k ofjes al said; maer 'wat zou signitlick et voemmen weze, om dat awenpraetje in e krant te zetten?

KAI. Wel hak, dat sil 'k dij wel gasu e ris zegge; dat is om ons allegaar an te sporen, om Lid te wouden van et Vriesch Genootschap van Proevondirvineliche Lanbouw; hij somt omme en heele buk nuttege dingen op.

JOP. Dat wil 'k wel loowe, maer as men die praterij ris goed na kiekt, kin min dat daer dan wel uut begriepet?

KAI. 'k Weest niet, maer zoo truk he'k e krant ok niet lezen; 'k hew em aus noa in e buus, dat keune wij dan noa wel gasu e ris nakieke, eer 'k em na baas Alder breng. Kom, dan gaane wij hier evenjes op 't hekken zitten.

JOP. Ja, dat kin wel, as 't em noa bij dij heste. Kom geew im mij dan e rlower. Noa, kom an; as men nou dat awenpraetje e ris van voren oaf an agteren toe naleest, wat mot men dan van e zamengang zegge? hoe mot men dan ower de oader denke, en waer sil min de owertungeng, die 'k doa meende, dat bij alle zamenspraken noodig waer, viene? In 't end kin 'k dat alles niet merke, en in 't begin hoeg 'k ir vast niet om te zoeken.

KAI. Zoo kundig ben 'k andes niet in die dingen, Jop! maer noust'et saste, nou ken 'k 't ok heel wel ziene; nou voel 'k ok wel, dat die wouden op en rar pik staane; 't had beter weest dat e schriwer ze op it papier, dat andes omme krant zit, drukke laten had, want daer kiekt dos ontrent gien mens op om.

JOP. Ja, dat mag't wel zegge. Kiek hier nou e ris, wat boel is dat hier; daer is een, die bewieze wil, dat men lang boer weze mot, om en goed boer te wezen; 't ongeriemde hiervan begriep ledir een die weet wat boer is, omme al anetonds.

KAI. Ja 'k loow ok dat e man hier vrij wat mis is. Dou en ik en Auke, wij weene digt bij enander, hewwe alle drie zoo wat allicke plaatsen, dou hest vijwen veertig, ik dertig en Auke het noa ma agt jaar boer weest, en wie weet et et beste? wie krijt et meeste not? ik zou zegge van allegaar zoo wat allick, en daerom dat loopt van zels spaek.

JOP. Just! en daerom most C. A. hiervan overtuugd hewwe, en signitlick A most met soke dingen niet eens op e lap kommen hewwe.

KAI. Dat was 't alderbeste weest. Kom! de Duuvel, wij motte ok awenzeere, hak. Wee't wel hoe laat oa't is?

JOP. Nea! zien gasu e ris.

KAI. 't Is an zeuweenen.

JOP. Kom! dan gaan wij maer. Hier hes't e krant weer; 'k mag dat ding signitlick ok niet meer ziene, want it rooft nergens na, as men dit ding goed leest.

KAI. Kom! dan selle we maer e ris ziene, os wij 't beerdt kwiet rake, 't is nou noa licht, andes mot Rainder e lamp ok noa opsteeke.

JOP. Ja da's ok waer, en 'k hew ok noa meer bootschhippen.

Dut waren de leste wouden, die't ze ower 't awenpraetje, dat in et Mengelwerk van e Densdigse Liewter Krant van e 29 April 1834 staet, sassen.

L. S.

VOORBEELD VAN BIJZONDER GEHEUGEN.

Alick, de zoon van armoedige ouders te Stirling, in Schotland, was blind van zijne kindscheit af, doch werd desuettegenstaende door zijne ouders dagelijks naar de school gezonden, om, zoo mogelijk, van het aanhooren der lessen van de andere kinderen eenig nut te trekken. In de school, welke hij dagelijks bezocht, was niet alleen de bijbel het eenige leesboek, maar ook werden bij het lezen in denzelfden steeds het getal der hoofdstukken en verzen uitdrukkelijk genoemd. Door deze gewoonte en het huiselijk gebruik van den bijbel, gelijk dit bij den Schotschen landman dagelijks plaats vindt, oefende Alick zijn buitengewoon geheugen derwijze, dat hij, tot mannelijken leeftijd gekomen, den geheelen bijbel van buiten kende. Natuurlijk trok deze bijzondere de nieuwsgierigheid van velen, die er van hoorden, en zij verschaften den blinden Alick en verschaft hem mogelijk nog (althans in 1833 was hij nog in leven) een gemakkelijk levensonderhoud in de milde giften zijner stadgenooten. Menigmaal heeft men de proef van zijn geheugen genomen door eene plaats uit den bijbel op te zeggen, en dadelijk noemt hij kapittel en vers; of deze hem opgegeven wordende, deelt hij de plaats woordelijk mede. Nog niet lang geleden, zegt het berigt van 1833, las hem een aanzienlijk heer, met oogmerk om hem in verlegenheid te brengen, eene bijbelplaats voor met eene geringe verandering. Na een oogenblik bedenken zelde Alick waar de plaats gevonden werd, doch merkte daarbij aan dat zij niet volkomen getrouw was medegedeeld, terwijl hij haar woordelijk herhaalde en verbeterde. Daarop vrasde hem dezelfde heer naar den inhoud van het goste vers van Numeri VII? Slechts een oogenblik was Alick in verlegenheid, doch spoedig daarna zelde hij: „Gij vergist U, Mijnheer! er zijn in dat hoofdstuk slechts 89 verzen.“ Dergelijke proeven werden met hem bij herhaling genomen, en men ondervond daarbij tevens, dat hij eene daags te voren gehoorde preek of redevoering woordelijk kon mededeelen. Ook vertoont zich zijn bijzonder geheugen in het onthouden van den klank der stem. Zoo ontmoette hem een heer, die zich, jaren geleden, meermalen met hem had vermaakt, na eene langdurige afwezigheid bij zijne terugkomst in Schotland, en zoodra deze hem aansprak, zelde Alick: „ik ken die stem, maar zij is niet meer zoo Schotsch als voorheen.“ (Die Heer had sedert eenige jaren in Engeland verkeerd.)

Eene bijzonderheid is nog omtrent het geheugen van dezen blinden man op te merken. Nooit zlet men hem buiten zijne woning, zonder den sleutel zijner huisdeur in de hand. Hij heeft de gewoonte, wanneer hij spreekt of op de menigvuldige vragen, die men hem doet, antwoordt, dezen sleutel steeds heen en weder of van de eene hand in de andere te bewegen. Toevallig ontdekte men, dat bij het gemis van denzelfden, zijn geheugen verward en dezelfs wonderlijk vermogen belemmerd werd. Allengs kwamen zijne antwoorden langzamer en werden vervolgens onnaauwkeurig, tot dat hij, weder in het bezit van zijnen sleutel gesteld, de vorige vlugheid en vastheid op nieuw vertoonde. Geen wonder dat, bij het onverklaarbare van zulk een verband tusschen de zielevermogens en de stoffelijke dingen, de menigte, de kracht der gewoonte voorbijziende, den sleutel van Alick als een' talisman of tooverroede pleegt aan te zien.

Met alle wegen in Stirling bekend, wandelt Alick steeds zonder leidsman en zijn meest geliefd pad loopt rondom de steile rós waarop het kasteel van Stirling gebouwd is.

Penny - Magazine.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat door haar, op de dagen en plaatsen hieronder vermeld, de daarbij opgegevene Goederen, zullen geveld worden; als:

Te Amsterdam, Op Dingsdag den 24 Junij 1834. 444 Kisten JAVA INDIGO, liggende aldaar. Op Donderdag den 26 Junij 1834. 12,644 Kanassers } JAVA SUIKER, liggende aldaar. 347 Kisten }
Te Rotterdam, Op Vrijdag den 27 Junij 1834. 449 Kisten JAVA INDIGO, liggende aldaar.

De Veil-Conditiën, benevens de monsters der Suiker, zullen in tijds worden uitgegeven. VAN DER HOUVEN, President. Amsterdam, den 13 Mei 1834. KOOIJ, Directeur fungerend Secretaris.

*. * Getrouwd:

P. H. F. JUNIUS, Phil. Theor. Mag. Litt. Hum. Doct. Gynn. Franq. Recor, en A. H. BURHOVEN VIETOR.

Den huize Oorbijt, den 20 Mei 1834.

Strekke dese algemeene tevens tot bijzondere kennisgeving.

*. * Getrouwd:

Haringen, JIPE RODENHUIS, Bouwmeester, en den 22 Mei 1834. ALBERTINA VAN ALTENA.

Strekke tot algemeene zoo wel als bijzondere kennisgeving.

*. * Gisteren beviel voorspoedig van eene Dochter, Vrouwe ERITIA MARTHA de SWART, Echgenoot van L. R. FONTEIN.

Ernaer, den 15 Mei 1834.

*. * Hedee beviel mijne geliefde Echgenoot, SJOULJE BROUWER, van eene wilschape Dochter, K. TIGLER WIJERANDI.

Leenwarden, den 20 Mei 1834.

*. * Hedee verlost van een Dochter, M. HARINGENA, geliefde Echgenoot van Franeker, den 22 Mei 1834. D. DIRS, Jr.

* * * Mijne geliefde Echtgenoot, ALIDA H. TOLSMAN, verliet heden morgen gelukkig van een welgeschapene DOCHTER. J. TIEBOEL.
Makkum, den 18 Mei 1834.
P.S. Strekkende deze algemeene, tevens tot bijzondere kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.
* * * Heden verlost mijn geliefde Echtgenoot van een Zoon. B. D. FOPMA.
Oostermeer, den 22 Mei 1834.
* * * Heden verlost voorspoedig van eenen Zoon, W. P. WIJBRANDI, geliefde Echtgenoot van T. J. EELKEMA.
Leeuwarden, den 26 Mei 1834.

* * * Heden voormiddag te half twaalf uur, overleed mijn zeer geliefde Echtgenote Mevrouw JANNA GERTRUI IJSBRANDI. Zij mogt den ouderdom bereiken van 69 jaren en bijna 9 maanden. Ruim 44 jaren met haar gehuwd geweest zijnde, betreurt ik, met onze overgeblevene en aangehuwde kinderen, haar verlies, dan toch met gelatenheid en Christelijke hope.
JAN BROUWER, Rustend Leeraar der Doopsgezinden.
Leeuwarden, den 16 Mei 1834.
ARNHEM, den 20 Mei 1834. Heden overleed alhier, Vrouwe GERARDINA HENRIETTE JOHANNA OP TEN NOORT, Echtgenoot van M. J. MOESBERG SIMON, Ritsmeester.
J. ALBARDA, HZ., Notaris.
* * * Heden middag overleed ons teedergeleefd Kind, MAGDALENA CANTER, ruim 2 jaren oud. D. SPOELSTRA.
Leeuwarden, den 23 Mei 1834.
Familie en Vrienden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.
* * * Heden avond overleed, na langdurig sukkeljen, mijn geliefde Echtgenoot TIE-TE FOPPE HUIZINGA, in leven Instrumentmaker alhier, slechts 34 jaren oud zijnde, waarvan ik 14 jaren, in de genoeglijkste echtereeniging, met hem mogt doorbrengen, mij drie kinderen nalatende, welke dit groot verlies niet kunnen beseffen. Hoe zwaar ook het gemis moge vallen, de kalme en bedaardheid van den overledene, ook op zijn sterfbed, dwingen ons met gelatenheid in Gods wil te berusten.
Leeuwarden, den 24 Mei 1834. JANTJE HUIZINGA, geb. SWARTS.
Deze is dienende tot bekendmaking aan Vrienden en Bekenden.

De Prijs der Boter te Leeuwarden, den 23 Mei 1834, f 21 à 21½. GROVE KAAS f 11 à 12½.
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag: Rogge f 129 : 00 het Last. — Tarwe f 6 : 05 de Mude.

RIJSCOURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, DEN 24 MEI 1834.

NEDERLANDEN.	Gebt.	RUSLAND.	Gebt.
Werkel. Schuld..... 2½ pct. 52	52½	Obl. H. 1798 en 1816 5 pct.	102½
Dito dito..... 5 "	97½	Obl. Hope 1828 en 29 5 "	"
Uitgestelde Schuld... 1½ pct.	97½	Cert. dito 1831 en 33 5 "	97 97½
Kansbiljetten van dito. f 23½	23½	Obl. te Londen... 5 "	"
Amort. Sijndicaat... 4½ pct.	90½	Cert. te Hamburg... 5 "	"
Dito dito..... 3½ "	73½	Inschrijving in Assig. 6 "	68½
Schatkistbiljetten... 6 "	101	Certificaten van dito 6 "	68½
OorlogsLasten..... 5 "	100½	POLEN.	
Leening 1831..... 6 "	"	Aand. met Lot. fl. 100. f	114½
Handel-Maatsch. ... 4½ "	100½	PRUISSEN.	
FRANKRIJK.			
Ins. Grb. p. 22 Junij 3 pct.	"	Aand. met Lot. R. 50 f	"
ENGLAND.			
Ins. Grb. p. 13 Mei 3 pct.	"	Neg. Londen 1830 4 pct.	98½
SPANJE.			
Perp. R. Emissie Am. 5 pct.	71½	Aand. met Lot. f 100 f	253
Dito dito à f 1000. 3 "	45½	Dito dito f 250. 4 pct.	- 427
Cert. Osy & C. en Leg. 4 "	"	Metaliek..... 5 pct.	98
Uitgest. 3 pct. Schuld	16½	Dito te Lond. gen. 5 "	"
Cortes Bons te Lond. 5 "	30½	Dito..... 2½ "	53½
Engelsche Uitgestelde. 15½	"	W.-Bank bij Coll & C 5 "	"
NAPLES.			
Certific. bij L. & B. 5 pct.	88	Dito..... 4 "	"
Dito bij Falconi & C. 5 "	"	Cert. Stadsb. bij dito 2½ "	"
Leen. te L. bij Rochs. 5 "	"	Ween. Bank-Actien 3 f	"
DENEMARKE.			
Brazil. van 100 L 78. — Columb. 2de leening van 100 L 20½, 5, 3, 5; van 250 en 500 L 19, 18½; onbepaalde Coupons f 48, 18; kleine dito f 47½ 4. — Mexico 6 pCt. van 100 L 39; van 150 L 37½. — Peru 6 pCt. van 100 L 18½, 18, 17½, 17; Coupons f 3½. — Cortes van 510 L 30½, 18, 18, 18; van 85 L 29½; Coupons vroeger jaren 13½, 18; dito latere jaren 13½; dito Mei 1831 14, 4.		Negot. te Londen. 3 pct.	

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN LEMSTERLAND maken bekend, dat de LEMSTER KERKIS dit jaar een zang van zal nemen op Maandag den 16 Junij, en dat 's Vrijdags te voren om de standplaatsen voor de Kramen zal worden geloot. — Daar in sommige Almanakken deze Kermis verkeerdelijk is geannonceerd, is het noodig gecordeeld, Heeren Uitgevers van Almanakken door deze te verwittigen, dat de Kermis volgens oud gebruik steeds op den eersten Maandag na den 16 Junij, of wel op dien dag, wanneer deze een Maandag is, begint.
Lemmer, Grietman en Assessoren voornoemd.
den 23 Mei 1834. W. C. G. VAN WELDEREN RENGERS, Ter ordonnantie van dezelve, J. GREIJLDANUS, Secretaris.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN HEMELUMER OLDEPHAERT EN NOORDWOLDE, convoceren ten verzoeke van Kerkvoogden, bij deze, de Hervormde Florenpliggen van den dorpe Molkerum, om op Donderdag den 5 Junij 1834, des voormiddags ten elf ure, in de Kerk aldaar te compareren, ten einde vast te stellen den door Kerkvoogden opgemaakte Staat van Begrooting hunner administratie voor de dienst van 1834.
Koudum, Grietman en Assessoren voornoemd,
den 23 Mei 1834. VAN ASBECK, Ter ordonnantie van dezelve, I. ALBARDA GERLSMA, Secretaris.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN HENNAARDEDEEL, maken mits deze bekend, dat, ingevolge dispositie van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken van den 28 April ll. no. 27, de JAARMARKT te Cubaard, voortaan in plaats van in de maand September, zal gehouden worden op den eersten Maandag in de maand Junij; zoo dat gemelde MARKT voor dit jaar zal plaats hebben op Maandag den tweeden Junij 1834. — Wordende de Redacteurs van Almanakken verzocht, deze verandering in hunne Almanakken te observeren.
Wommels, Grietman en Assessoren voornoemd,
den 24 Mei 1834. H. IJ. KINGMA, Vr. Ter ordonnantie van dezelve, W. K. HOEKSTRA, Secret.

HET DIJKSBESTUUR van de Zeven Grietenijen en stad Sloten, Contributie Zeedijken, zal op Vrijdag den 30 Mei 1834, des voormiddags om negen uren, ten huize van Jan O. de Jong, Kastelein te Tacozijl, grietelij Gaasterland, publiek besteden: Eenige perceelen PAALWERK, KISTVULLING en het ONDERHOUDEN van de pui Rijdwegen. Waarvan de Bestekken te bekomen zijn bij de Dijksgedeputeerden van gemelde Contributie.
Lemmer, den 14 Mei 1834. Ter ordonnantie van hetzelfde, CARPENTIER.

M. C. WIERSMA, Notaris, residerende in de Schrans onder Huizum, hiertoe benoemd bij vonnis van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Leeuwarden, zal, ten overstaan van het Vrederegert van het kanton Leeuwarden nummer twee, op Zaterdag den 31 Mei 1834, des namiddags ten vier ure, ten huize van K. Swart, Kastelein te Wijtgaard, bij finale toewijzing, verkoopen: Eene HUIZINGE en ERVE, gelegen aan den Wirdumerdijk tusschen Wijtgaard en Wirdum, sectie B, nummer 426, toebehoorende aan den minderjarigen zoon van wijlen Tjisse Pieters Hoozeboom.
De Conditien inmiddeels te vernemen ten Kantore van den Notaris voornoemd.
De Notaris G. W. POSTHUMA, te Dockum, zal, op Donderdag den 29 Mei 1834, des avonds ten 6 ure, ten huize van Machiel Schregardus, Kastelein onder Aalzum, publiek bij strijkgeld presenteren te verkoopen: Eene HUIZINGE en ERVE, met STALLING cum annexis, twee HOUTSTEKEN, PANWERK, KNECHTWOONINGEN en eenen TUIN, beplant met differente vruchtboomen, staande en gelegen even buiten de Aalzumerpoort bij Dockum, onder Aalzum, nagelaten en bewoond geweest door wijlen de Wed. Rein Minnema aldaar. De Huitzinge, Houtstekken en het Panwerk, direct bij den finalen palmslag, de Tuin op den 12 November aanstaande en de overige Gebouwen op den 12 Mei 1835 te aanvaarden.

De Notaris HANEKUIJK, te Harlingen, zal, op Woensdag den 4 Junij 1834, des namiddags ten één ure, in Roma aldaar, (onder Houtkoopers) veilen: Eene groote partij OOSTZEE- en NOORDSCHE HOUTWAREN.

De Notaris WIJMA, te Harlingen, zal aldaar, op Zaterdag den 31 Mei 1834, des avonds 7 ure precies, ten Herberge van R. Beitschat, bij de Franckerpoort publiek verkoopen: Het op steel staande GRAS van 3 bunder 30 v. roede Land, gelegen om de Z van Harlingen, bij Binaterp, in het vorige jaar bij Haaije Monnsma in gebruik geweest. En voorts verhuuren: Het NIEUWGRAS van voormelde Land, tot 1 Februarij 1835.

T E H U U R :

Het Huis van ouds genaamd *het Fortuin*, op de Nieuweburen te Leeuwarden, den 12 Julij aanstaande te aanvaarden, (mogelijk vroeger.) De Affairen in Kramerijen, welke in hetzelfde sedert onheugelijke tijden met het be te gevolg zijn gedreven, en nog worden uitgeoefend, verzekert den ondernemer een goed bestaan. Te bevragen bij den Apotheker N. L. METZ.

Onderlinge Brand-Waarborg-Maatschappij van Woudsend.

Op den vijftienden Mei is door de Hoofd-Directie der Onderlinge Brand-Waarborg Maatschappij van Woudsend, in het logement Munster, te Sneek, aan geconpareerde Deelnemers de rekening overgelegd van het afgelopen 18de administratie jaar, waarbij tevens gebleken is dat de voorgezette Brandschade met zes cents per iedere f 100 verzeerd Kapitaal is gedeekt, en de Administratiekosten voor het ingegane jaar niet hooger zijn ingevorderd dan vijftig cents per aandeel met een tiende verhoging van de eerste 1000 gulden voor hogere kapitalen. — Dat het Kapitaal der Inschrijving zeer aanmerkelijk, en wel onstreeks een MILLIOEN is vermeerderd. Men kan zich ter nadere inlichting en deelneming adresseren zoo wel bij de Directie in loco als bij de Heeren Mr. T. S. Tromp, te Leeuwarden; P. J. de Hoop, te Nieuwland; S. E. Sinnema, te Wijns; Jhr. S. van Welderen baron Rengers, te Ijsbrechtum; Jhr. D. Engelen, te Heerenveen; Mr. J. Schik, te Leeuwarden; Mr. B. Haga, te Mr. J. J. Wiersma, te Sneek; Mr. A. van Santen, te Dokkum; J. H. D. Minnick, te Oldeboorn; A. G. Geerts, te Joure; J. J. van Eijck, te Oosterwierum; J. van Knijff, te Driestum; P. H. Buisma, te Langweer; T. T. Schuurmans, te IJlst; A. Blinxma, te Wolvega; J. de Jong, te Rijs; J. L. Visser, te Workum; T. H. van der Meer, te Dragten; R. J. Landman, te Tjerkgaast; P. W. Feenstra, te Warga; S. Douma, te Bergum; A. E. van Eijck, te Oosterzee; H. Onides, te Oudega; U. Ekema, te Sneek; (voor Wijnbraderadeel) J. Albarde Gerlsma, te Koudum; A. A. Bonnema, te Kollum; T. Sikkema, te Grouw; alsmede bij de Heeren J. Slot, te Groningen; A. Stoep, te Meppen; J. M. A. Kroes, te Oldemarkte Woudsend, den 17 Mei 1834. TROMP, Directeur-Boekhouder.

Vorenstaande Rekening door ons ondergeteekenden, daartoe door de tegenwoordig zijnde deelgenooten verzocht, nagezien en webevonden, heeft wederom voldoende bewijzen opgeleverd, zoo wel van de nauwkeurigheid waarmede de Administratie wordt gevoerd, als van het minstkostbare der geheele inrigting, — zoo dat de deelneming in deze Maatschappij bij voortdurende met volle ruimte mag worden aangeprezen.
S. VAN WELDEREN BARON RENGERS, van Ijsbrechtum.
J. SLOT, van Groningen.
Mr. B. HAGA, van Sneek.

Met voorkennis van het Bestuur van Achtkerkelen, gedenken de Kerkvoogden van Optwijzel, een nieuw REGISTER der GRAVEN, op het Kerkhof aldaar te maken, en roepen dien ten gevolge alle Eigenaren van gedachte Graven op, vóór of uiterlijk op den 20 Junij 1834, om aangave van dezelve te doen aan HART SJOERDI BOERSMA, mede Kerkvoogd; zullende de alsdan niet aangegevene Graven beschouwd worden aan de Kerk te zijn vervallen.

Al degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan wijlen A CORNELIS GERRITZ DEUGD, in leven Schipper van Alkmaar op Vriesland enz., op den 12 Mei 1834 te Alkmaar overleden; gelieve daarvan opgave of betaling te doen vóór of op den 15 Junij 1834, aan de Heeren JACOB HELLING HERMANUS COSTER, HERMANUS HELLING, te Alkmaar, of TJALLING TOMAS ALTENA, in Vriesland woonachtig.

Bij de trekking der Loterij van Goud- en Zilverwerken van M. H. Merkelbach, te Harlingen, zijn de prijzen gevallen op de navolgende nummers, als: 66, een paar d'amour Cigaarkoker. 162, een Flacon met zilveren dop. 41, eene gouden Horologiehaak, met gewerkt. 123, een mahoniehouten Lepelkistje met Theelepeltje en Theeschepje. 190, eene gouden Horologiehaak met bloedsteen. 143, een zilveren Breidmandje. 208, een Kistje met zes Lepeltjes. 102, een zilveren Cigaarkoker. (ovale) 247, een Lepelkistje met zes Lepeltjes en spiegelje van binnen. 285, een gouden Halslot met rood karolinien steen en twee streng dito Koralen met busjes. 98, een Flacon met vergulden dop. 115, een zilveren Kropje met dito tasje. 226, eene zilveren Soeplepel. 94, een albasten Breidmandje. 229, een mahoniehouten Lepelkistje met 12 zilveren Lepeltjes, dito Suikertang met Theezepje, Thee- en Suikerschepje. 249, een gouden Potlood. 117, eene zilveren Melkkan. 31, eene zilveren Melkkan. 206, het geheel van zilver gemaakt en mast Pinkscheepje. 197, eene gouden Horologiehaak (schulp) met granaten steentje. 136, een zilveren Breidmandje met tralen. 266, een Flacon met gouden dop. 40, een gouden Halslot met witte alu koralen. 97, eene zilveren Cigaarkoker. (viertant) 241, eene gouden Horologiehaak met amethijsten steen. 281, als prijs voor de laatst uitgetrokken nul, een zilveren Theekistje.

Verandering van Woonplaats.

De ondergeteekende verwittigt dat hij veraneerd is van woonplaats, op den Widdumerdijk bij P. Swildens. J. VAN MESSEL, Jr., Chirurgijn.

LEES HIER.

M. L. VAN DER HOEK, maakt hierdoor bekend, dat hij zich alhier met er woont heeft gevestigd in het huis letter A, no. 222, kadaster no. 142, in de Bredestraat, alwaar hij de affaire als SLAGER enz. zal uitoefenen; hij beveelt zich ten dien einde in het gunstig aandenken zijner Stadgenooten, en zal trachten zich die gunstwaardig te maken.
Leeuwarden, den 26 Mei 1834.

Bouricius, algemeene Postwagen Diensten.

Te beginnen met den 1 Junij aanstaande en vervolgens, zal de Diligence van deze Stad op 's Gravenhage, welke voor als 203 des morgens ten 9 ure vertrekt twee uren later, en alzoo ten 11 ure des voormiddags afgaan.
Leeuwarden, De Directeur van het Kantoor Leeuwarden,
den 27 Mei 1834. T. SMEDING.

HARDDRAYERIJ.

Met consent van het Bestuur van Wonseradeel, gedenken de gezamenlijke Kasteleins te Makkum, op Donderdag den 29 Mei 1834, te laten Verharddraven, en vrij te vereeren: Eene fraaije ZILVEREN TAFEL-TABAKSPOT met dito KOMFOOR; waarop alle Paarden zullen worden toegelaten welke tot genoegen der Keurmeesters zijn. De inschrijving zal kunnen geschieden ten dien dage, van 10 tot 11 ure voor den middag, ten huize van GATZE P. de BOER, Kastelein in de Zwaa te Makkum, daarna de keuring en looting; zullende de rijzing des namiddags ten twee ure beginnen.

☉☉☉ Twee SCHOENMAKERSKNECHTEN, een het Mans- en een het Vrouwen Werk goed zinnende maken; alsmede een die het werk ten deele verstaat, kunnen direkt werk bekomen bij S. RODENHUIS, Lasten en Schoenmaker in de Ossekop te Leeuwarden.

☉☉☉ Eene KLEERMAKERSKNECHT, zijn werk verstaande, kan dadelijk werk bekomen bij J. HOFF, Mr. Kleermaker te St. Jacob.

☉☉☉ Twee TIMMERKNECHTS die hun werk goed verstaan, kunnen dadelijk werk bekomen bij F. P. BOERSMA, Mr. Timmerman te Brantgum.

☉☉☉ Ouders of Voogden, die hunnen Zoon of Pupil bij het bakken van Koek, Rogge- en Wittebrood en Beschuit willen opleiden, alsmede diegene die in dat vak meer gevorderd zijn eene dienst begeerende, kunnen van stonden aan werk bekomen bij A. D. VAN KAMMEN, te Kollum. Brieven franco.

*** * DE UITSTORTING VAN DEN HEILIGEN GEEST.**

LEERREDE OVER HAND. III — 4, DOOR DR. M. LUTHER. UIT HET HOOGDUITSCH VERTAALD DOOR V. KONINGSBERGER.

Deze Leerrede wordt à TIEN Cents uitgegeven bij de Boekhandelaars WED. VAN DER MEER & VERBRUGGEN, te Rotterdam, en is ook te bekomen te Leeuwarden, bij J. W. Brouwer; Sneek, F. Holtkamp; Bolsward, A. van Reenen; Workum, H. Brandenburg; Heerenveen, F. Hessel; Franeker, G. Ijpm; Harlingen, M. van der Plaats; en verder alom.